

១. លក្ខណៈទូទៅ

ជំងឺស្លឹកអូអ៊ីដ្យូមឬប្រផេះស (*Oidium leaf disease*) អាចកើតមានក្នុងកម្រិតខុសៗគ្នានៅតំបន់ដាំកៅស៊ូ។ បញ្ហានេះបណ្តាលមកពីការជ្រុះស្លឹកយឺត ឬពន្យារពេលជ្រុះស្លឹករបស់កូនកៅស៊ូ។ ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺប្រែប្រួលទៅតាមរដូវជ្រុះស្លឹក អាយុស្លឹក កូនងាយចម្លងជំងឺនិងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុនៅពេលស្លឹកលាស់ឡើងវិញ។ កូនកៅស៊ូដែលជ្រុះស្លឹកមុនដូចជា PB86 អាចគេចផុតពីជំងឺស្លឹកអូអ៊ីដ្យូម ឬប្រផេះស។ ជំងឺនេះរីករាលដាលដោយសារស្ត្រីហើរតាមខ្យល់និងបង្កបញ្ហាខ្លាំងនៅតំបន់ខ្ពស់និងមានតិចតួចនៅតំបន់មានរយៈកំពស់ទាបជាង៩០មែត្រ។

២. រោគសញ្ញា

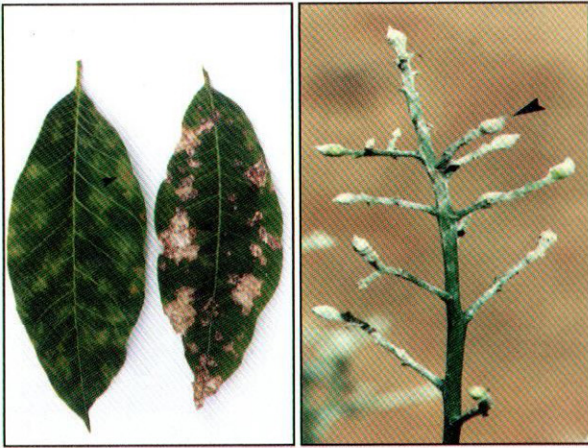
ជំងឺ *Oidium leaf disease* បង្កឡើងដោយផ្សិត *Oidium hevea* Stein។ ផ្សិតនេះបង្កើតស្ត្រីមានលក្ខណៈជាម្សៅដែលមានមុខងារដូចប៉ារ៉ាស៊ីត (បញ្ជ្រែក)។ កត្តាអាការធាតុមានសារសំខាន់ជាងគេដែលធ្វើឲ្យជំងឺរីករាលដាលទៅបាន។ កំដៅនិងសំណើមមានឥទ្ធិពលលើជីវិតរស់នៅ ការលូតលាស់ ការបំបែកស្ត្រី និងការចម្លងជំងឺនៃពពួកផ្សិត។ ពពួកផ្សិតរីកសាយភាយទៅគ្រប់ទិសទីដោយសារខ្យល់នាំទៅនូវពពួក *Conidia* ហើយការកកើតស្ត្រីនិងការរាលដាលគឺទទួលឥទ្ធិពលពីអាកាសធាតុ ជាពិសេសសំណើមទាប កំដៅខ្ពស់ ជាទូទៅអាស្រ័យលើខ្យល់ក្នុងខ្លាំងខណៈពេលដែលស្ត្រីរីកសាយភាយ។

ស្លឹកខ្ចីមានពណ៌ទង្កែបដៃនិងបៃតងក្លាវ ជាតំណាក់កាលងាយទទួលរងជំងឺ។

រោគសញ្ញាលេចចេញជាស្នាមផ្ទាំងម្សៅពណ៌សលើផ្ទៃស្លឹកទាំងសងខាងនិងផ្ទៃក្រោមស្លឹកជិតទ្រទុន (Veins)។ ផ្សិតរាលដាលតភ្ជាប់ពីផ្ទាំងមួយទៅផ្ទាំងមួយទៀត ជួនកាលគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃស្លឹកទាំងស្រុង។ នៅពេលស្លឹកខ្ចីកើតជំងឺវាក៏ស្ងួតហើយជ្រុះ បន្ទាល់តែទងស្លឹកជាប់ដើម។ នៅពេលស្លឹកកំពុងលូតលាស់ទទួលរងនូវជំងឺ នឹងបណ្តាលឲ្យផ្ទៃនិងទម្រង់ស្លឹកប្រែប្រួលខុសធម្មតា ហើយស្លាកស្នាមនៃជំងឺជិតជាប់លើផ្ទៃស្លឹកមានពណ៌លឿងក្លាវបន្ទាល់ទុកលើស្លឹកពេញមួយវដ្តជីវិត។

ស្លឹកខ្ចីដែលរងនូវជំងឺបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវស្នាមម្សៅពណ៌សលើស្លឹក ហើយស្នាមនេះចាប់ផ្តើមប្រែពណ៌ទៅជាពណ៌ត្នោតនិងក្លាយជាដំបៅរលួយ។ ការរាតត្បាតខ្លាំងរបស់ *Oidium* ធ្វើឲ្យស្លឹកជ្រុះច្រើន និងបុស្សក (Canopies) មានសភាពអន់ថយ ហើយទិន្នផលធ្លាក់ចុះ។

ជំងឺ *Oidium* ធ្វើឲ្យការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ មានភាពយឺតយ៉ាវ ហើយការដុះសំបកថ្មីក៏យឺតផង ដែរ។ នៅតំបន់មានរយៈកម្ពស់ខ្ពស់ការជ្រុះស្លឹក ញឹកញាប់នាំមកនូវកង្វះអាហារបម្រុងទុកក្នុងដើម អាចបង្កឲ្យមានជំងឺ Dieback នៃមែកតូចធំដែលនាំ ឲ្យមានបរាសិតទីពីរកើតឡើងគឺ *Bothryodiplodia theobromae* Pat.។ *Oidium hevea* ធ្វើឲ្យផ្កាក្លាយ ជាពណ៌សហើយជ្រុះមុនពេញវ័យ ដែលបណ្តាល ឲ្យផលិតកម្មគ្រាប់ថយចុះ។

៣. ការការពារល្អបំផុត

បំប៉នជីអាសូតនិងប៉ូតាសនៅពេលកៅស៊ូរៀបនឹង ចេញស្លឹកថ្មី
 ដាំកូនធន់នឹងជំងឺដូចជា PR255, RRIC100, PB217,...
 ព្យាបាលដោយម្សៅស្លាន់ជំរង់-៩គីឡូក្រាមក្នុង មួយហិកតា

ទ្រីដេម៉ែរ (Tridemorph) កម្រិត 0.02-0.04%
 ស៊ូឡុក (Sulox 1%) កម្រិត ៤-៥គីឡូក្រាមក្នុង មួយហិកតា
 នៅថ្នាលកូនប្រើឌីតាន (Dithane M45) កម្រិត ១% ចំនួន២គីឡូក្រាមក្នុងមួយហិកតា
 កាបិនដាស៊ីម (Carbendazim) កម្រិត 0.05%។

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវកៅស៊ូកម្ពុជា
 អាសយដ្ឋាន: អគារលេខ ៩ មហាវិថី ប៉ែននុត (២៨៩) សង្កាត់ បឹងកក់ទី១ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ឬ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ១៣៣៧ រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ : (៨៥៥) ២៣ ៨៨២ ៨៣១
 សារអេឡិចត្រូនិច : crri@camnet.com.kh
 វិបសាយ : www.crri.com.kh

**ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
 វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវកៅស៊ូកម្ពុជា**

ប័ណ្ណបច្ចេកទេស ២០១៥/០១

**ជំងឺស្លឹកអុរីដ្យូមឬប្រឆេះស
 Oidium Leaf disease**

**ការផ្សាយរបស់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវកៅស៊ូកម្ពុជា
 ការិយាល័យដាំដុះនិងការពារ**